

[Ю. Кошкарів, Б. Романцев, факультет військової підготовки]

#24 от 27.11.2007



6 грудня 2007 року українські військові, а з ними й вся наша держава, відзначають подію, яка стоїть у ряду знаменних дат новітньої історії України – день створення Збройних Сил. У 1991 році в цей день Верховна Рада України ухвалила Закон «Про Збройні Сили України», який поклав початок будівництва армії нового типу. Збройні Сили України – це військова державна структура, яка призначена для збройного захисту суверенітету, незалежності, територіальної цілісності й неподільності України від нападу ззовні, хоча вона не має очевидних противників, які безпосередньо загрожували б її національним інтересам. 16 років тому молода країна розпочала будівництво свого щита, надійного гаранта незалежної України. Збройні Сили України живуть єдиним життям зі своїм народом, поділяючи його успіхи та відчуваючи на собі всі проблеми нелегкого шляху до побудови демократичної, соціально-правової держави, в якій людина визначається найвищою цінністю.

Військо України є ровесником нашої держави, яка почала своє літочислення 24 серпня 1991 року з проголошення Верховною Радою Акту про незалежність України. На карті Центральної Європи з'явилася нова країна, яка з перших кроків узяла на себе турботу про власну безпеку.



Суворі реалії сьогодення полягають у тому, що незважаючи на пріоритетність політичних, економічних та інших несилових засобів забезпечення воєнної безпеки України, безпосередньо військовий аспект, до якого й залучаються Збройні Сили, залишається одним із найважливіших. Як не прикро, але військова сила ще довго буде одним з найвагоміших «аргументів» у світовому політичному житті. А силі, як відомо, повинна протистояти сила. Саме з огляду на такі обставини й будується оборонна політика України, складовою частиною якої є будівництво та розвиток Збройних Сил України.

Добре відомі ті висхідні умови, з яких почалося створення Збройних Сил нашої держави. Україна отримала у спадок від колишнього Радянського Союзу одне з найбільших військових угруповань у Європі. Але це не були ще Збройні Сили суверенної країни, як єдиний її організаційний компонент. Це був хоч і значний, але все ж лише фрагмент могутньої військової машини колишньої супердержави. На час отримання незалежності Україна не мала цілісних систем управління, всебічного забезпечення і багато іншого, вкрай необхідного для функціонування Збройних Сил. Аналогічна картина була характерна й для всього оборонно-промислового комплексу держави, без якого існування повнокровних Збройних Сил та успішне виконання ними завдань оборони взагалі неможливі.

Таким чином все, що було отримано, потрібно докорінним чином і сьогодні, і в подальшому реорганізувати та продовжувати створювати необхідні елементи сучасної військової інфраструктури. Тому процес, який відбувається сьогодні в Збройних Силах України, не можна характеризувати як якісь окремі заходи з реформування. Військо України знаходиться нині на черговому етапі своєї розбудови, що є більш складним і відповідальним завданням, ніж їх реформування.



Збройні Сили нашої держави будуються разом із самою державою. Тому цілком природно, що багато чого робиться вперше або на принципово новій основі.

Основний тягар перших років військового будівництва в Україні винесли офіцери. Результатом копіткої і надзвичайно складної роботи офіцерського корпусу, при безпосередній участі усіх органів державної влади країни, на теперішній час стала Державна програма реформування Збройних Сил України на період 2007–2011 років. Вона спрямована на реалізацію комплексного підходу до створення сучасних Збройних Сил України у нерозривному зв'язку з сучасним державотворенням.

Слід зазначити, що сьогодні Збройні Сили України, за своїм бойовим потенціалом, рівнем керівництва, підготовки та забезпечення спроможні виконати свій конституційний обов'язок. Завдяки виваженій і узгодженій роботі всіх державних структур, які причетні до вирішення оборонних завдань, вдалося створити базу та необхідні передумови успішного виконання глибинних перетворень у Збройних Силах України, в тому числі й створення принципово нової законодавчої бази будівництва та розвитку українських Збройних Сил. Сьогодні вже чітко визначені функціональні елементи Збройних Сил, створені сучасне бойове ядро Збройних Сил України, неядерні сили стримування, що входять до його складу і є вагомим стратегічним фактором стримування агресії. Структурно система управління Збройними Силами України приведена у відповідність до сучасних вимог, система управління Збройними Силами України стала більш оперативною та ефективною, проведено перехід на нову систему воєнно-адміністративного розподілу території нашої держави – оперативні командування.

Предметом особливої уваги протягом останніх років є розвиток теорії та практики воєнного мистецтва Збройних Сил України, приведення форм і способів застосування військ (сил) у відповідність до покладених на них завдань та з урахуванням воєнно-політичної обстановки і тенденцій розвитку збройної боротьби.

Добре відомо, що армія, яка цілеспрямовано не навчається у мирний час тому, що необхідно на війні, заздалегідь приречена на поразку вже в перших битвах. Виходячи з цього, прикладаються величезні зусилля для того, щоб війська навчалися та постійно нарощували свій польовий, повітряний і морський вишкіл. З кожним роком продовжується

широкомасштабне практичне освоєння нових форм та способів збройної боротьби при постійному підвищенні інтенсивності оперативної й бойової підготовки.

Досвід світового та вітчизняного військового будівництва свідчить, що простим реформуванням військ неможливо досягти значних якісних параметрів. Критерієм підготовленості Збройних Сил України залишаються: укомплектування їх високопрофесійним особовим складом, забезпечення новітніми зразками озброєння і військової техніки, удосконалення ефективності системи тилового та інших видів забезпечення війська.

Наша історія з сивої давнини свідчить, що найкращий солдат це професіонал, фахівець, вихований на традиціях українського народу, історії військових формувань, героїчного минулого України.

На вирішення цих питань націлені й заходи з реформування та оптимізації військової освіти, яка інтегрована з державною освітою.

Практичну участь у цьому важливому процесі бере й гвардійський ордена Червоної Зірки факультет військової підготовки імені Верховної Ради України Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», який вже майже десять років інтегрований як військовий навчальний підрозділ університету. Факультет на теперішній час здійснює підготовку офіцерів для забезпечення потреб Збройних Сил України, навчає студентів вищих навчальних закладів за програмою офіцерів запасу, виконує завдання щодо підвищення кваліфікації офіцерами Збройних Сил України.

Діяльність факультету всебічно сприяє реалізації широких можливостей щодо підготовки високопрофесійних офіцерських кадрів для Сухопутних військ Збройних Сил України.

Колектив військового навчального підрозділу університету є реальним джерелом поповнення армії фахівцями вищого сучасного рівня, яким належить забезпечити гідне майбуття, перспективу розвитку війська України. Всього ж більше двадцяти тисяч офіцерів було підготовлено в стінах цього славетного навчального закладу.

Багато це чи мало – судити важко, але впевнено можна сказати одне, що сьогодні практично кожен другий командир танкового підрозділу і частини в Збройних Силах України є його вихованцем. На сучасному етапі навчально-виховний процес на факультеті спрямований на подальше поліпшення навчання, підвищення рівня професійної підготовки курсантів, на цілеспрямоване й наполегливе відпрацювання в них твердих командирських та методичних якостей, інженерно-технічних здібностей, зміцнення військової дисципліни і організованості, удосконалення науково-дослідницької роботи для того, щоб майбутні офіцери повністю відповідали вимогам сучасності.

Особливість навчально-виховного процесу на факультеті полягає в тому, що його центральною фігурою, основним суб'єктом є курсант. Курсанти забезпечені всім необхідним для того, щоб вчитися, розвиватися фізично та відпочивати. І результатом спільної плідної роботи науково-педагогічних працівників як університету, так і факультету, є те, що за рішенням Державної екзаменаційної комісії в 2007 році було випущено 95 висококваліфікованих спеціалістів для Збройних Сил України.

Сьогодні перед державою стоїть мета продовжити планову реорганізацію армії, яка б

відповідала вимогам початку третього тисячоліття. Головне ж завдання для військових – зробити Збройні Сили України такими, щоб у народі їх любили й пишалися, а за межами держави – поважали.